

Nádychy

1.

Ešte pred chvíľou

som Ti chcel toho toľko povedať.

(Ale v tom začal potok tiecť.)

Cez moje myšlienky.

2.

Vždy.

Keď na Teba myslím.

Tajne dúfam, že...

Každý sen o Tebe.

Je len nedočkavá

budúcnosť.

3.

Objatie.

To je to miesto.

Kam slová nedočiahnu.

(Lebo ich tam netreba.)

4.

Aj keby

raz vypršali

všetky básne.

Ostalo by po nich

Tvoje meno.

5.

A Ty si mi povedala:

"Poďakujme za miesta.

Kde sme radi.

(Poďakujme za čas.)

Keď sme radi.

(A poďakujme aj za to.)

Že som ja.

Že si Ty.

A že sme to dnes všetko
spojili."

6.

Keď zavriem oči.

Cítim presne.

Čo Ti chcem povedať.

(Si blízko.)

Opatrne.

Skloňujem.

Slovo Ty.

(Už len pár krokov.)

A začneš

v ňom

dýchať.

7.

Chcem byť Tvoj ostrov.

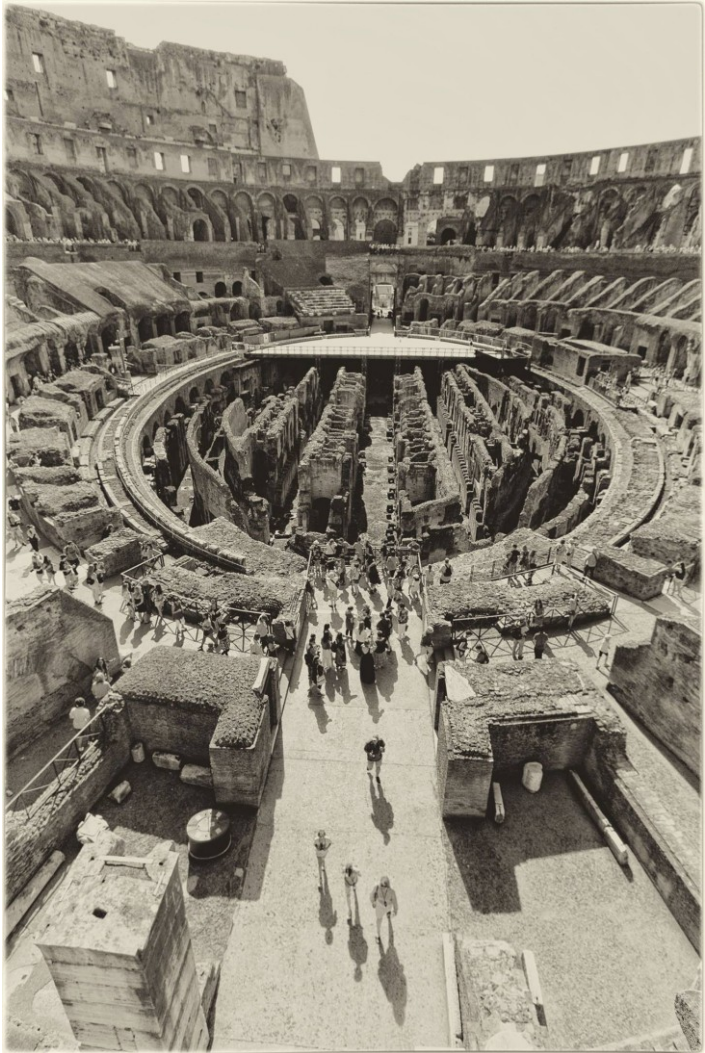
(A ak si praješ.)

Na mne ži.

Na mne snívaj.

(Len sa nepotop.)

Mimo mňa.

8.

Dnes ráno.

(Bolo vonku príliš hlučno.)

Aby som počul budík.

Otvoril oči.

(A pochopil svet.)

Tak som Ťa v predstavách

ešte raz objal.

(Rátajúc, že ma Tvojím tepom)

čoskoro

zobudíš.

9.

A Ty si mi povedala:

"Tvoje srdce je jediným miestom.

Kde zreteľne počujem.

Ako šťastie.

Vo mne.

Tichom.

Rastie."

10.

Už si nepamätám.

Čím sme si zaslúžili.

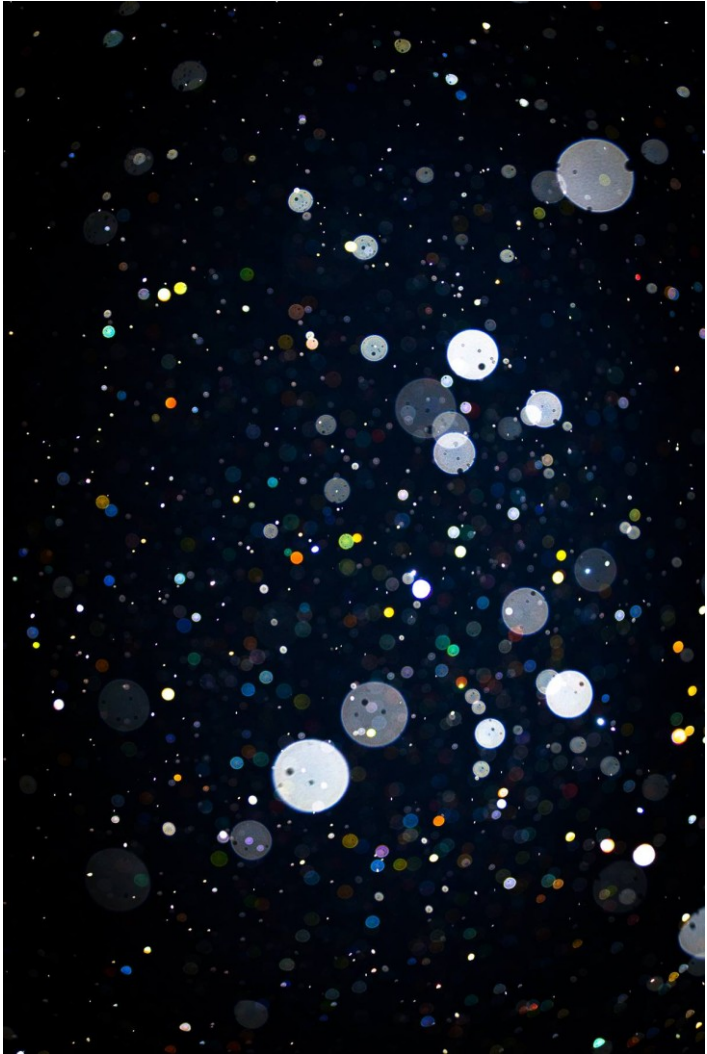
Naše životy.

(Len viem.)

Že so sebou.

Čoraz viacej.

Súvisia.

11.

Bojíš sa búrky.

(A bojíš sa lesa.)

A predsa si to Ty.

Kto mi dokazuje.

Že polnočný dážď.

Je v ňom.

Farebný.

12.

Už som bol takmer doma.

(Chvíľu som sa zahľadel do kvetov.)

A zistil.

Že neexistuje jedno.

(Ani tisíc slov.)

Ktoré sa Tvojmu privítaniu

vyrovná.

13.

Keď len tak ležíš.

A premýšľaš.

(Bojíš sa mi toho toľko povedať.)

A ja viem.

Že je priskoro.

(Že je to ešte medzi Tebou a Tebou.)

A tak čakám.

Kým začne pršať.

Aby som Ti poslal.

Môj pohľad na nebo.

14.

A Ty si mi povedala:

"Aj keď si na Teba čoraz

viac zvykám.

(Snažím sa to nevidieť.)

Iba každú noc.

Keď ma opäť zväbiš do Tvojej duše.

(Si znenazdajky spomeniem.)

Ako sa moje vety

znežnili."

15.

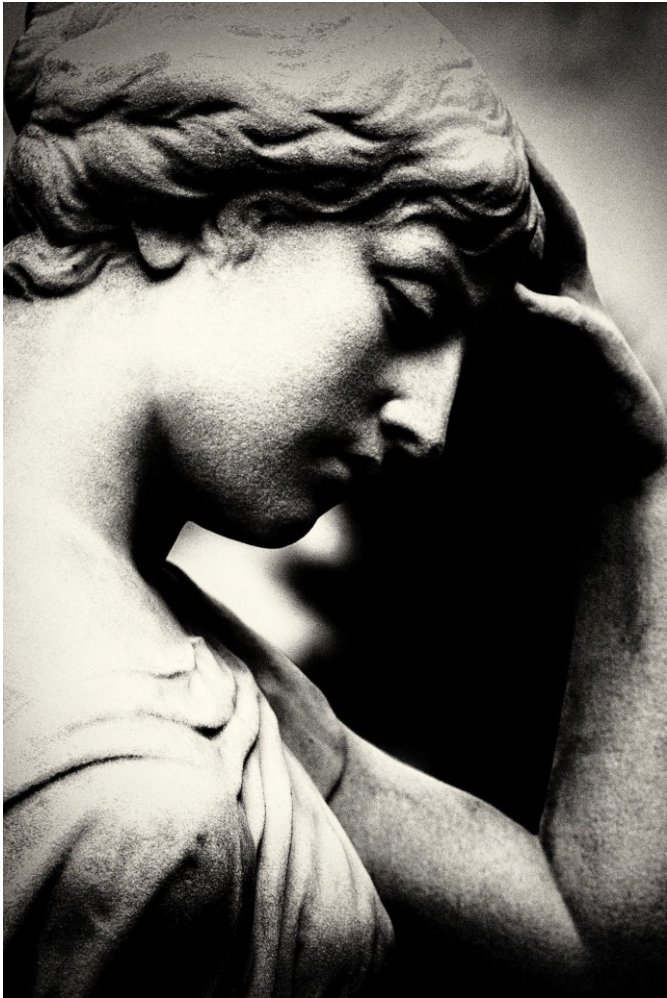
A Ty si mi povedala:

"Nezáleží na tom,

kde som.

Dokým mám so sebou

Tvoje objatie."

16.

Daruj mi Tvoju úzkosť.

Nech ju ponorím.

Do pokoja.

(Alebo ju aspoň vymeň.)

Za moje slová.

Kým sa hlboké rany zahoja.

(A keď budeš sama.)

Zober si z nich.

Ešte jednu možnosť.

(Povedať mi.)

Že ma ľúbiš.

17.

Včera. V noci.

(Bola si príliš ďaleko.)

Aby som Ti mohol povedať.

Že Ťa ľúbim.

Že mi chýbaš.

(A že ma to mrzí.)

Tak som sa stretol so mnou.

(Ako dieťaťom.)

A požičal si.

Od neho.

Slzy.

18.

Si stále pri mne.

V každej myšlienke.

(A každom slove.)

Si stále pri mne.

Ako spomienka na všetko.

(Čo nás čaká.)

Si stále pri mne.

Ako túžba po tom.

(Čo už bolo.)

Si stále pri mne.

Nenahraditeľná.

Ty.

19.

Najkrajšie je.

Keď existuje niekto.

Na koho si spomenieš.

(A v kútiku úst sa objaví neskrotný úsmev.)

Ktorý nik nevidí.

O ktorom nikomu nepovieš.

(Ale niekde vo vnútri vieš.)

Že je to ten úsmev.

Ktorý tu pred chvíľou bol.

(Na druhých perách.)

Ktorým ho

len bezprostredne

opätuješ.

20.

P.S.: Prikladám k listu fotografiu. Pamätáš? V tej chvíli si povedala, že tam patríš. Že je to ako keby si sa znovu narodila.

P.S.2: A ja som si pomyslel, že pre mňa je tým Tvoje srdce. Že dúfam, že to tiež tak cítiš.
(Nezávisiac od všetkého.)

P.S.3: Milujem Ťa.

21.

Dnes ráno.

Keď si sa očami pýtala.

Či Ťa ešte ľúbim.

(Chvíľu som počkal.)

(Kým ich zavrieš.)

Aby si si

na chrbte premietla.

Moje včerajšie.

Dotyky.

22.

Rosa.

(Je len drsným zrnkom.)

V porovnaní

s Tvojou

nehou.

23.

A Ty si mi povedala:

"Myslela som.

Že budem sama.

Aj keď zboríš všetko.

Čo sa medzi nami prieči.

(Ale už si tu.)

(Pri mne.)

(Navždy.)

Tak nech nás láska.

Bez opýtania.

Aj naďalej.

Lieči."

24.

A Ty si mi povedala:

"Každú noc.

Keď sa zobudím.

(A budem mať na perách strach.)

Pripomeň mi.

Že sme sami.

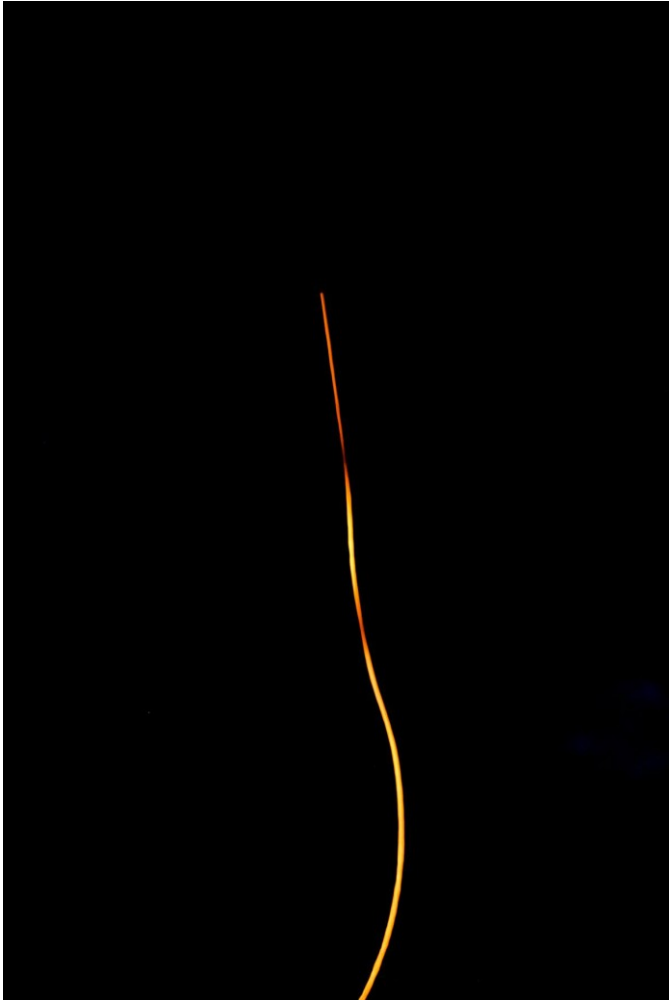
(Že je všetko v poriadku.)

A dotykmi

ma

do Tvojich snov.

Odprevaď."

25.

V ten deň.

Keď si spôsobila.

Prvú iskru.

V mojom srdci.

Bolo malé.

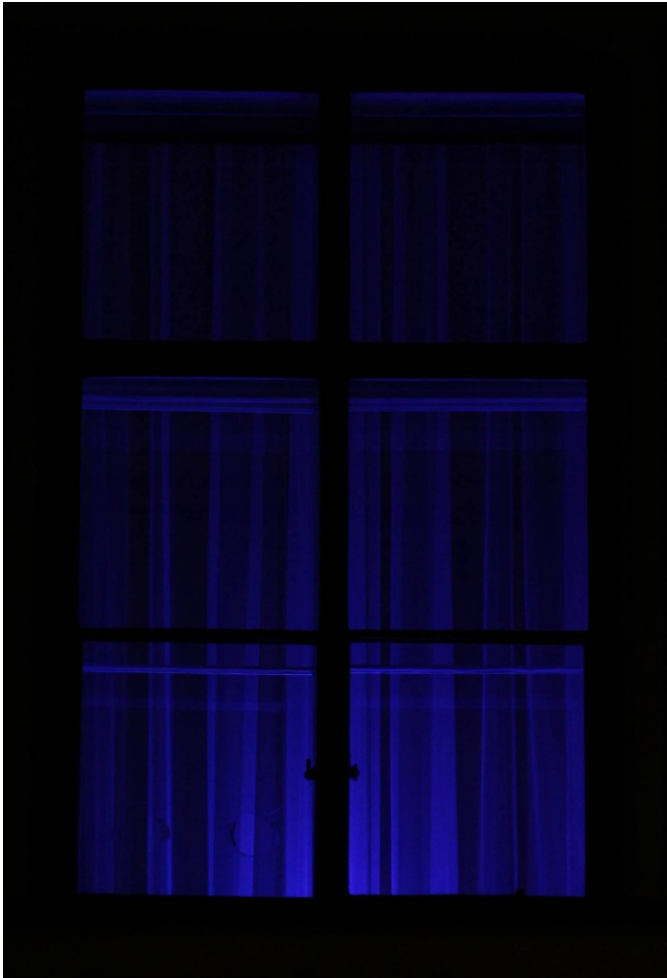
(A ver mi.)

Tvoje horúce svetlo.

Letí dodnes.

(Stále rozširujúc.)

Jeho hranicu.

26.

A Ty si mi povedala:

"Chcem.

Len tak.

Mlčky.

Byť.

Vedľa Teba.

(Neúspešne zatajujúc.)

Že som.

Šťastná."

27.

Ak budeš pridlho silná.

(A nik si Tvoje slzy nevšímne.)

Možno ma nájdeš.

(Alebo sa najprv spýtaš stromov.)

Čo som im o Tebe prezradil.

28.

Už som sa Ti chcel priznať.

(Že Ťa ľúbim.)

Ale v strede vety.

Ma prerušili.

Tvoje.

Pery.

29.

A Ty si mi povedala:

"Ak budeš opäť sám.

Mi nevedomky. Písať. Listy.

(A svet vonku.

Bude krásny. Premennivý. Istý.)

Skôr.

Ako ma vnoríš.

Do Tvojej duše.

Mi cez sto vôní.

Na dlhú cestu.

Nazbieraj."

30.

Láska.

To je ticho.

(Medzi dvomi slovami.)

Ktorým

bezpodmienečne

veríš.

31.

Odst'ahoval

som sa do neznáma.

Zmenil meno.

(A predal všetky spomienky.)

Napriek tomu.

Sledujem

v noci.

Tvoje obľúbené miesta.

(Neistý.)

Či cítim z diaľky Tvoje ruky.

Alebo vo vnútri spíš.

32.

Už chýbalo len pár krokov.

Chodba.

Počkat' kým otvoríš.

(A položíš na mňa Tvoje objatie.)

V tom som zastal.

Vo vlastnom tichu.

Posledný krát sa objímajúc.

S mojou vlastnou

samotou.

33.

Jediné.

(Čo sa medzi nami mení.)

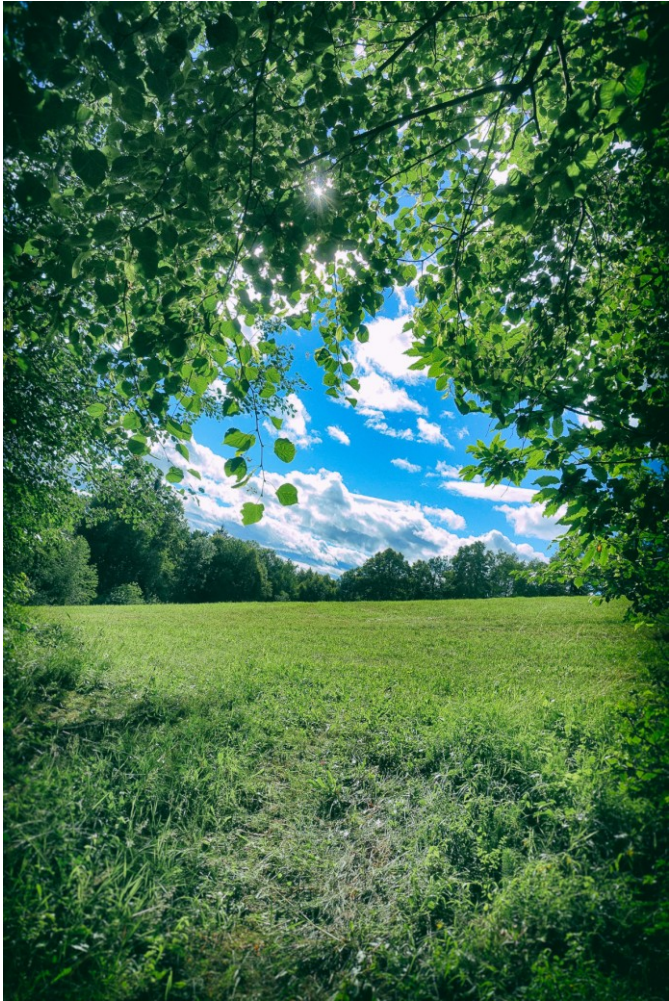
Je.

Že Ti raz poviem,

že Ťa milujem.

(A inokedy.)

Že Ťa ľúbim.

34.

Už viem.

Najprv som musel objaviť môj svet.

Pochopiť slzy.

Prijat' čas.

(Až kým si prišla.)

A ja vedel precítiť

Tvoje dotyky.

35.

Dážd'.

To je moje srdce naruby.

(Aby si aj v diaľke počula.)

Ako mi chýbaš.

36.

A Ty si mi povedala:

"Keď na tomto mieste

zatvoríš oči.

Obídeš myšlienky.

(A premostíš srdce.)

V každom nádychu

nájdeš niečo ďalšie.

Z čoho sa skladá

Tvoj život."

37.

Aj keď som ďaleko.

(A Ty si na mňa len letmo spomenieš.)

Ešte stále verím.

Že ma začneš ľúbiť.

Že je to len otázkou času.

Kým raz budeš sama.

A nečakane zistíš. Že si tu.

Pre príliš veľa ľudí zároveň.

(A že len moja duša.)

Je tá.

V ktorej sa nedokážeš

vynapozerat'.

38.

Poslednú noc.

(Na konci bdenia.)

Som Ti ešte v duchu písal báseň.

Niečo v zmysle.

Že si ozvenou môjho ticha.

Ktorú som si uzamkol do srdca.

39.

Keď budú vlny vysoké.

A breh ďaleko.

(Kedykoľvek si budeš priat'.)

Vymeň Tvoj strach.

Za moje krídla.

40.

Niekedy.

Keď si pri mne.

Nevedomky používaš reč.

Ktorá je len kvetom vlastná.

(Hovoríš, že si šťastná?)

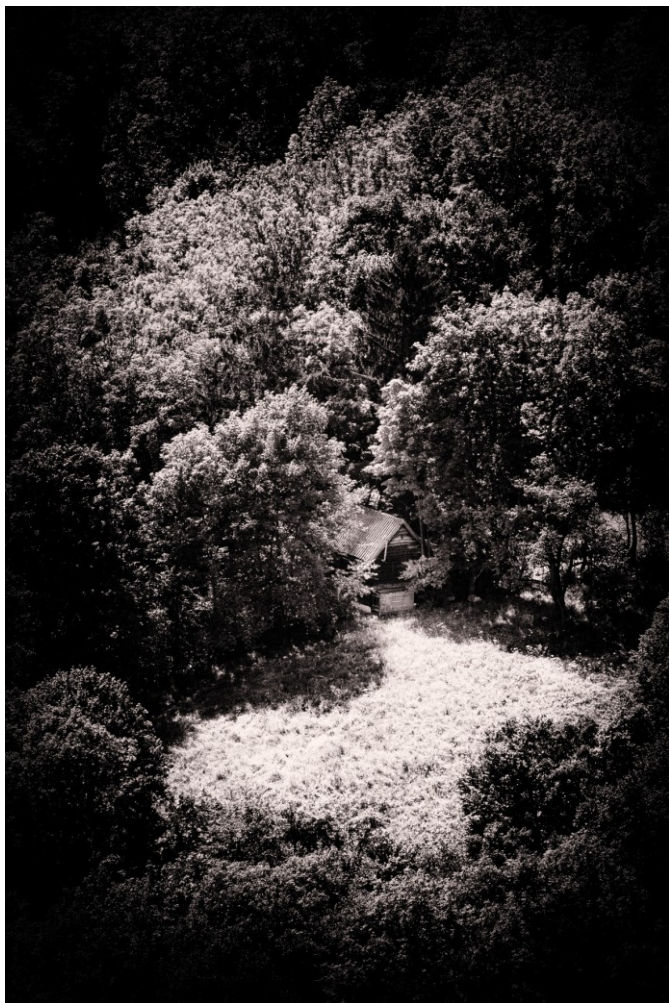
Ak by aj nie.

Je to niečo podobného.

Čím vo mne.

Moje básne.

Polievaš.

41.

A ja som Ti povedal, že...

"Každú noc.

Čakám na tú jednu chvíľu.

(Keď na celom svete nastane ticho.)

A počuť

už len Tvoje srdce."

42.

To bolo v Ríme.

(Na streche Baziliky svätého Petra.)

Nečakane vcítený...

do posledného kúska ticha.

(Som premýšľal nad nebom.)

Že nikdy nepochybujem

o správnosti zoradenia oblakov.

Že sú vždy presne tam, kde majú byť.

Že by som na nich nič nemenil.

(A tým mi pripomenuli môj život.)

Všetky tie vzácne hodiny.

Keď sa kúpem v pohľade.

Do Tvojich očí.

43.

Až keď prebrodíš čas.

Zistíš.

Že prítomnosť plynie

cez slová.

Ktorými Ťa obnažili

moje ruky.

44.

Ak by som musel tajit',

že Ťa ľúbim.

V noci by som sa bál,

že je už neskoro.

A ráno opäť dúfal,

že je ešte čas.

Prešiel by som ďalším dňom tisícim.

(Zbierajúc za sebou

aj tie najtichšie kroky.)

Ak by som musel roky tajit'.

Že Ťa ľúbim.

45.

Keď som sám.

(Všetky myšlienky sa zlievajú do Teba.)

Miestami váham.

Som príliš odvážny?

(Hovoríš, že nie.)

Že ich nemusím triediť.

A z tej najodvážnejšej

sa ku mne pomaly blížiš.

(A neopísateľne hebko usmievaš.)

46.

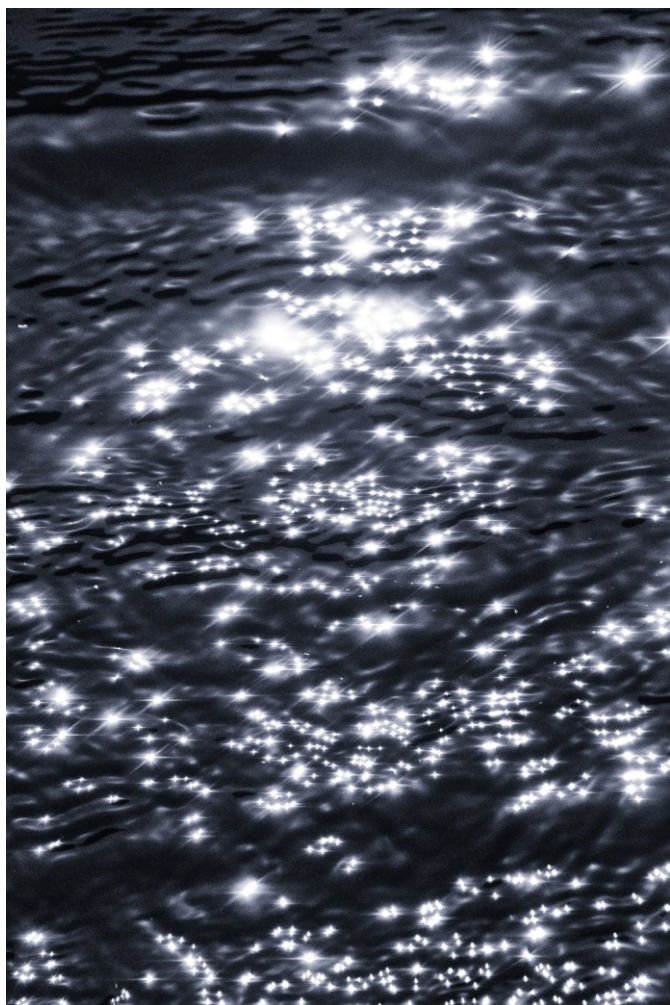
A Ty si mi povedala:

"Aj keď som utiekla

na kraj nekonečna.

Zakaždým som skončila

v Tvojom objatí."

47.

Chcela si vedieť,
či na Teba myslím.

(A spýtala len "Ako sa máš?")

Chcel som Ti pošepnúť,
že mi nemenne chýbaš.

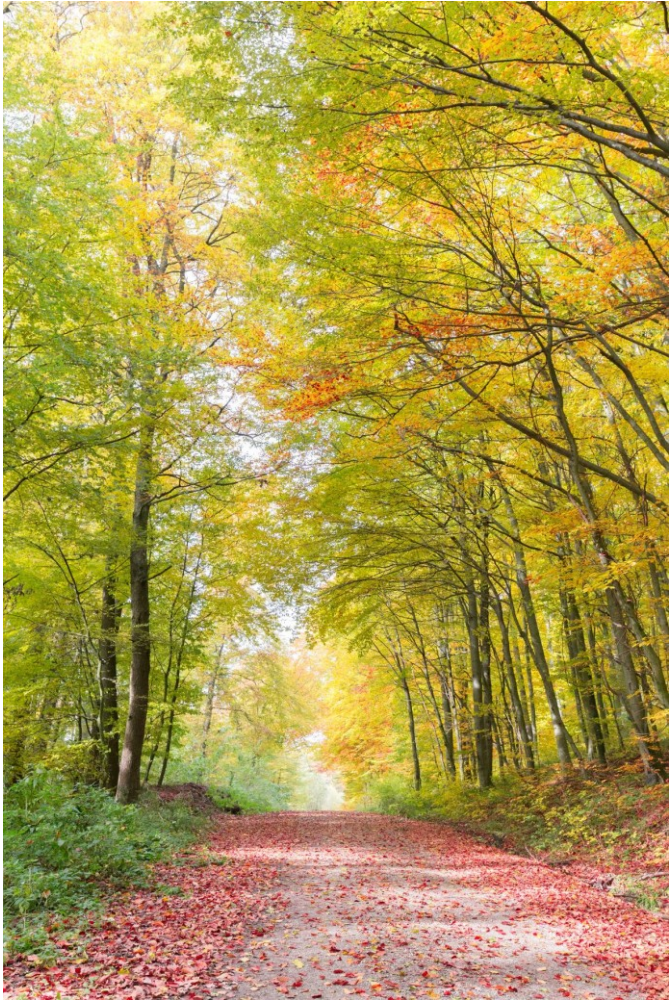
(A povedal len "Už lepšie. Keď si pri mne.")

Sedeli sme tak ešte dlho.

(Kým sa dovymienali slová.)

Ostalo po nich zvláštne ticho.

A ja si uvedomil,
že to iba odraz slnka
mi opäť pripomenul
Tvoje oči.

48.

A Ty si mi povedala:

"Aj vtedy.

Keď som sama.

Cítim.

Že si tu.

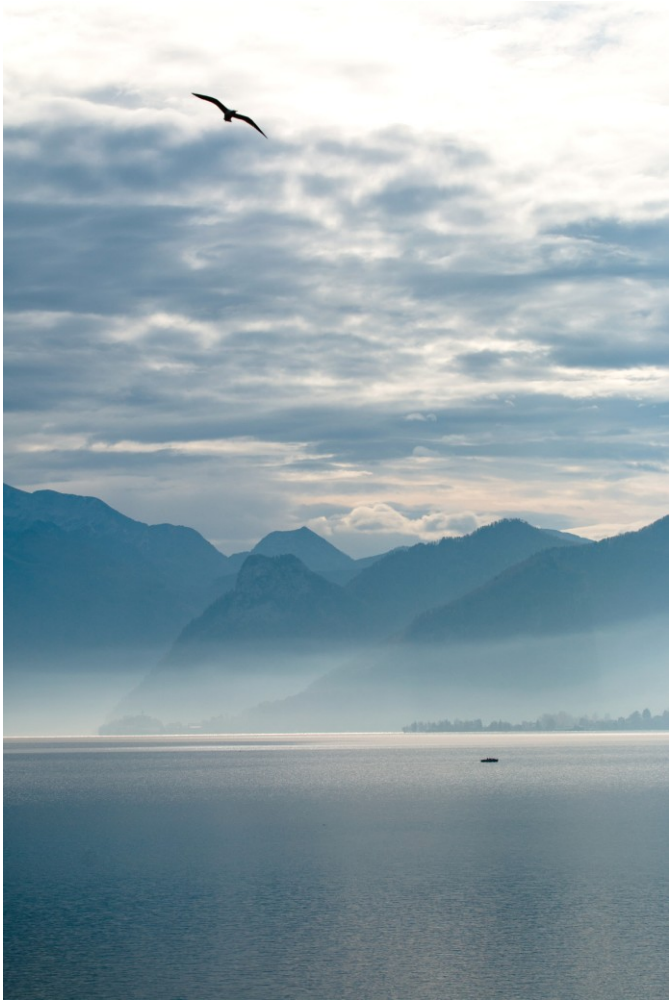
Že v každú chvíľu.

(Dokým sa vrátiš.)

Všetko. Čo je medzi nami.

Ešte silnejšie

objímaš."

49.

Dnes som premýšľal,

že ak som kameň.

Ktorý pomaly klesá.

Ku dnu Tvojho srdca.

(Nech je to jazero bezmedzne hlboké.)

A ja ako posledný rozvíril

jeho hladinu.

50.

A Ty si mi povedala:

"Po večeroch.

(Keď si mimo mňa.)

Je mi rôzne.

Akoby som hľadala

Tvoje rameno.

(Pri ktorom by som cez Teba

bola sama sebou.)

Opakovane objavujúc

ten najväčší dar.

Že si."

51.

Predvčerom.

Keď si plakala.

Chcel som byť blízko.

(Opatrne. Nesúc od Teba myšlienku.)

Že láska je len nedozretá bolesť.

A jediné.

Čo ju polieva.

Sú Tvoje slzy.

52.

Žiadna myšlienka nie je taká dôležitá.

Žiadne ráno nie je také svetlé.

(A žiadne ticho tak pokojné.)

Aby ma odvábili od rytmu

Tvojho srdca.

53.

Keď sa vrátiš.

(O pár životov.)

Do dní.

Kde som

vedľa Teba.

Zacítiš.

Ako nebadane.

Ti do dlane kladiem.

Dnešné dejà vu.

54.

Aj keby som s istotou vedel.

Že tie farby na obzore sú Tvojím odkazom.

Že na mňa myslíš.

Že sa priebežne pýtaš, ako sa mám.

(A že si zároveň šťastná.)

Presne tam. Kde si.

Nezmenilo by to nič na tom.

Ako málo mňa
je v mojich perách.

(Dokým si v diaľke.)

A ja tu.

S pocitom.

Že sám sebe chýbam.

55.

Podvečer.

(Keď sa spomienky na Teba

do mňa ešte hlbšie

vstrebali.)

Stál som v ich strede.

Premýšľajúc, že

čím krajšie

na tomto svete objavím.

Tým viacej vdáčný

som

za každý kúsok

vlastnej

existencie.

56.

Tak ako moru vlny.

Niečo prinášajú

a niečo odnášajú

zároveň.

(Sme pre Teba my.)

Ja. A moja samota.

Kvôli ktorej pôjdeš navždy

mojím smerom.

Kvôli ktorej mi budeš

čoraz bližšie.

Kvôli ktorej ma nikdy

nedosiahneš.

A kvôli ktorej Ti ako jediný rozumiem.

57.

A Ty si mi povedala:

"Až keď by som dokázala

na Teba na chvíľu zabudnúť.

Mohla by som povedať,

že som si na Teba spomenula.

(Ale Ty si tu.) Nemenne.

Ako môj nádych.

Ako môj výdych.

Ako môj nádych.

Ako môj výdych.

Ako môj nádych.

Ako môj výdych.

A ako každý nový nádych."

58.

P.S.:

Máš pravdu.

Moje sny vznikajú preto.

Aby som žil.

(Aspoň na jednom mieste.)

Kde neexistuje slovo

"Možno."

59.

Viem.

Je to odvážne.

Čakať.

Na brehu vlastnej duše.

(Kým sa vyplavia posledné slzy.)

A stačí už len

myšlienka na Teba.

(A aj ten najkratší okamih.)

Mi bez námahy ukáže.

Milión ďalších dôvodov.

Prečo Ťa ľúbiť.

60.

Zakaždým.

Keď Ťa stretnem v daždi.

(A príjmeš moje pozvanie.)

Miestami si mlčky

pomáhaš

pohl'adom do okien.

Cez ktorý náruživो opisuješ

svet

ktorý sme práve opustili.

Áno.

Chcem sa Ťa spýtať,

či som v ňom ja.

(A či sú tam Tvoje sny.)

Ešte stále väčšie

ako naše obavy.

(Alebo len oddiaľuješ našu blízkosť.)

Kým sa city,

ktorými ma obdivuješ

v Tebe opäť prebudia.

(Ale ja mlčím.)

Zakaždým.

Keď ma stretneš v daždi.

Lebo viem,

že máš aj Ty strach.

(Že by sme boli spolu šťastní.)

Že si to uvedomíš

až keď sa táto chvíľa

stane našou spomienkou.

61.

Mám štyri odkazy.

Prvý pre tých,

ktorí si myslia, že ma poznajú.

Že všetky osoby

ktorými som

ešte vo mne spia.

Druhý pre tých,

ktorí si myslia, že mi rozumejú.

Že slová sú ulity.

Pod ktoré nevidieť.

Tretí pre tých,

ktorí na mňa zabudli.

Že ja na vás nie.

(A posledný pre Teba.)

Že každý dotyk vzniká z obavy.

Že nenájdeš v mojich očiach dostatok toho.

Čo sa Ti srdcom snažím povedať.

62.

A Ty si mi povedala:

"Aj keby som sa raz

pokúsila odísť.

Vedz.

Že už vopred viem.

Že sa vrátim.

Lebo bez seba

sme len dve

neupevnené duše."

63.

Každé ráno.

Keď sa prest'ahuješ
z posledného sna
do prvých myšlienok.

Konečne Ťa vnímam jasne.

(Ako sa usmievaš.)

(Ako dýchaš.)

A konečne rozpoznať Ťa aj po hlase.

Pýtaš sa...

"Ako si spal?

A z čoho boli zložené Tvoje sny?"

A ja Ti opisujem miesto za miestom.

V ich trpezlivom poradí.

Že keď som ostal sám.

Že mnou prúdili.

Že som si želal

nech aspoň jedno

nie je dočasné.

A Ty si povedala,

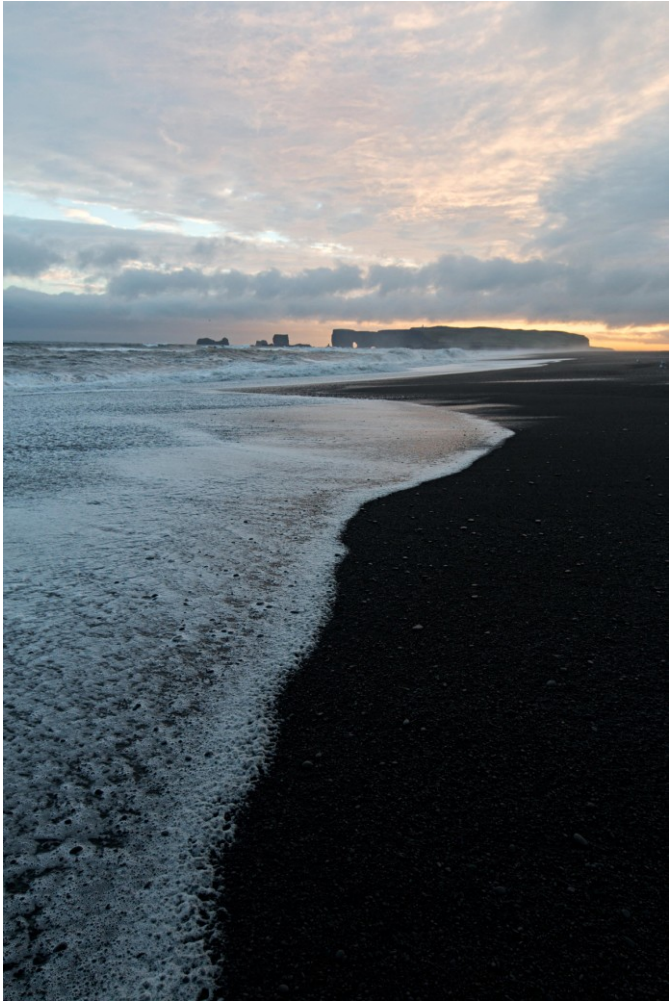
že mi rozumieš.

(Že ho už nehľadáš.)

Odkedy si našla

nový domov.

V mojom objatí.

64.

Aj keď Ti napíšem

milión básní.

A priložím ich k moru

z nejednakých vyznaní.

Zakaždým,

keď prídeš.

Pozriem sa do Tvojich očí.

(A jediné, zo všetkých slov.)

Ostane na brehu mojich myšlienok

vôňa vety

"Buď moja."

65.

Dnes som si opäť uvedomil,

že nemám na výber.

Že láska je most.

(Medzi mnou a Tvojím svetom.)

A za všetko neznáme

o Tebe

sa k Tebe

po ňom

neustále blížim.

A za všetko

čo o Tebe viem

sa už nedokážem vzdialiť.

66.

Aj keby zrazu zmizli všetky rany.

Aj tie o ktorých už nevieš.

(Alebo si sa s nimi zmierila.)

Bude tu naďalej tá časť. V ktorej si sama.

V ktorej sa ma tajne pýtaš,

odkiaľ ju poznám.

A ja len zatvorím oči.

Prekročím ticho.

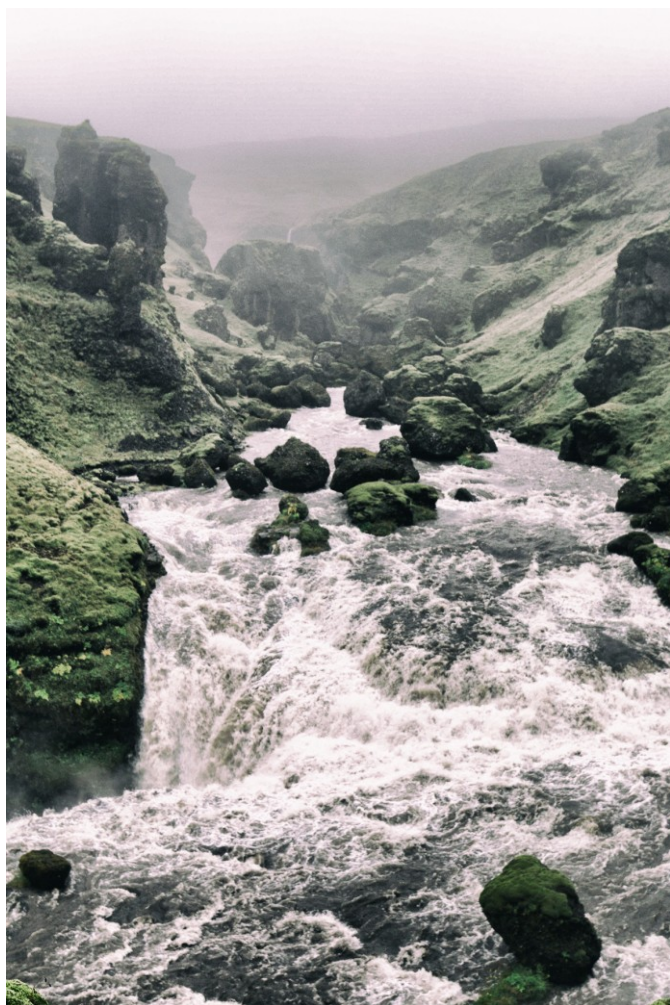
A na konci srdca nájdem Tvoje slzy.

Tie ktoré sprevádzajú

začiatok niečoho nového.

Z obnovených citov.

Na povrch.

67.

Keď si spomeniem na Tvoje pery.

(Ako sa im zakaždým chcem priblížiť.)

Je úžasné sledovať.

Koľko prekážok

sa

vode

prieči.

A ona si trpezlivo vytvorí.

Vždy ďalšiu.

(A zároveň jedinú.)

Správnu.

Cestu.

68.

A Ty si mi povedala:

"Niekedy Putujem.

Že Ťa nikdy nebudem môcť stretnúť.

Keďže si po celý život.

V každej jednej túžbe.

Pri mne."

69.

A ja som zastal.

Zamyslel sa.

A povedal

"Neľúbim Ťa."

(Chvíľu po tom,

ako si chcela odo mňa počuť,

čo je pre mňa

najväčším

klamstvom.)

70.

Dnes som mal opäť ten pocit.

(Ten drtivý pocit.)

Že som sám.

Že mi chýbaš.

(A že Ťa chcem bezpodmienečne ľúbiť.)

V tom som sa zahľadel do oblakov.

Po dlhšej dobe si uvedomujúc,

že Ti zase píšem list.

Kde sa pýtam.

Kde si.

Ako sa voláš.

(Či si už blízko.)

Alebo mi raz prezradíš Tvoju adresu.

71.

V noci.

(Neviem. Možno si už dávno spala.)

Som opäť uvažoval.

Či vôbec tušíš

aká jedinečná

je tá neha

ktorou si sa dotkla mojej duše.

Či zakaždým

keď odchádzaš

len hľadáš ďalšiu cestu

ktorou sa dostaneš k sebe bližšie.

(Nezáležiac na všetkom.)

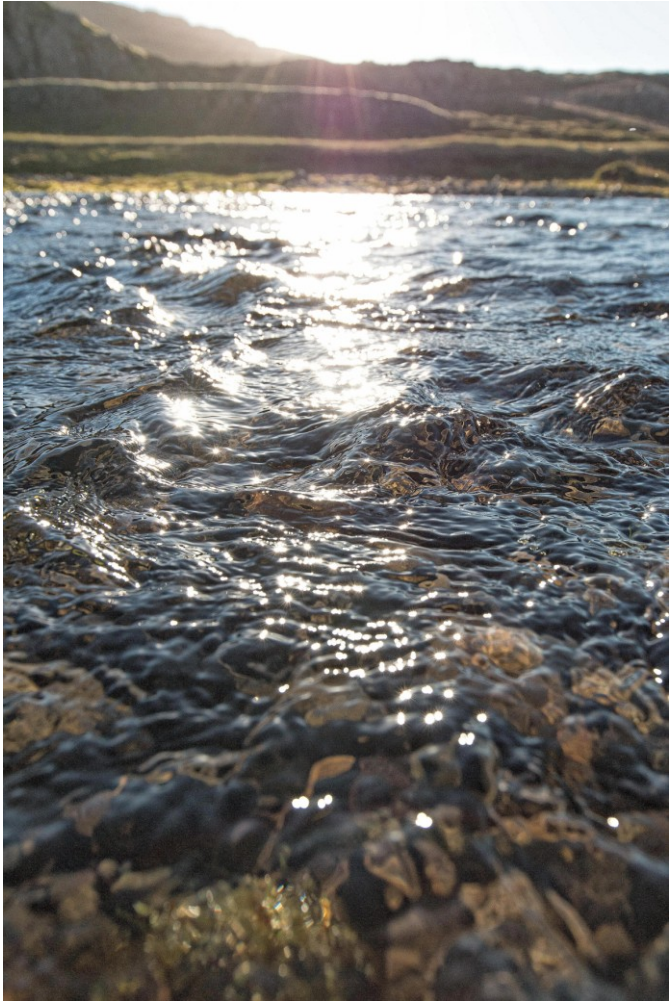
Lúbim Ťa.

Aj keď nemôžem spať.

Verím, že to len preto.

Lebo naďalej bdiem.

V Tvojom sne.

72.

Milujem slnečné lúče.

Milujem vodu.

(A milujem Teba.)

Najviac vtedy,

keď ste tu naraz.

(Ty čakáš v mojom srdci.)

Kým sa k Tebe

cez pohľad

premknú.

Chvíľu po tom

ako sa s myšlienkami

na hladine stretnú

a na tisíc stupňov ochladia.

73.

A Ty si mi povedala:

"Ak je toto

naozaj všetko

prečo sme

na tomto svete.

Tak vedz,

že mlčím.

Lebo tu nie si.

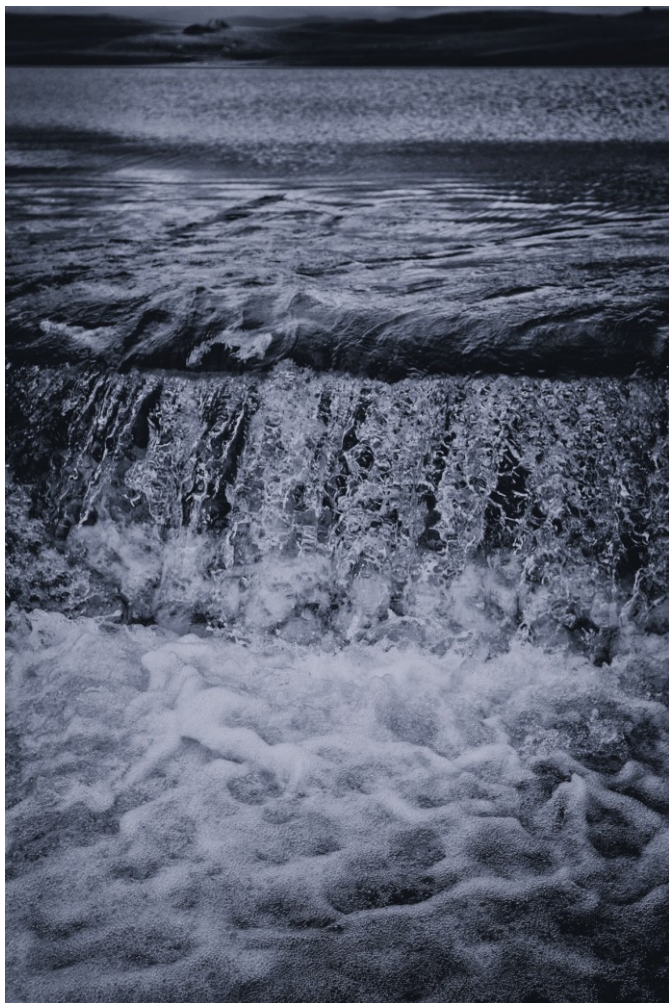
(Lebo mi šialene chýbaš.)

(Lebo Ťa nik nenahradí.)

A každé slovo navyše

je len ďalšie

plytvanie."

74.

Aj keď neviem,

či si ešte ďaleko.

(Alebo už čoskoro blízko.)

Záleží mi len na klesajúcej vzdialenosti.

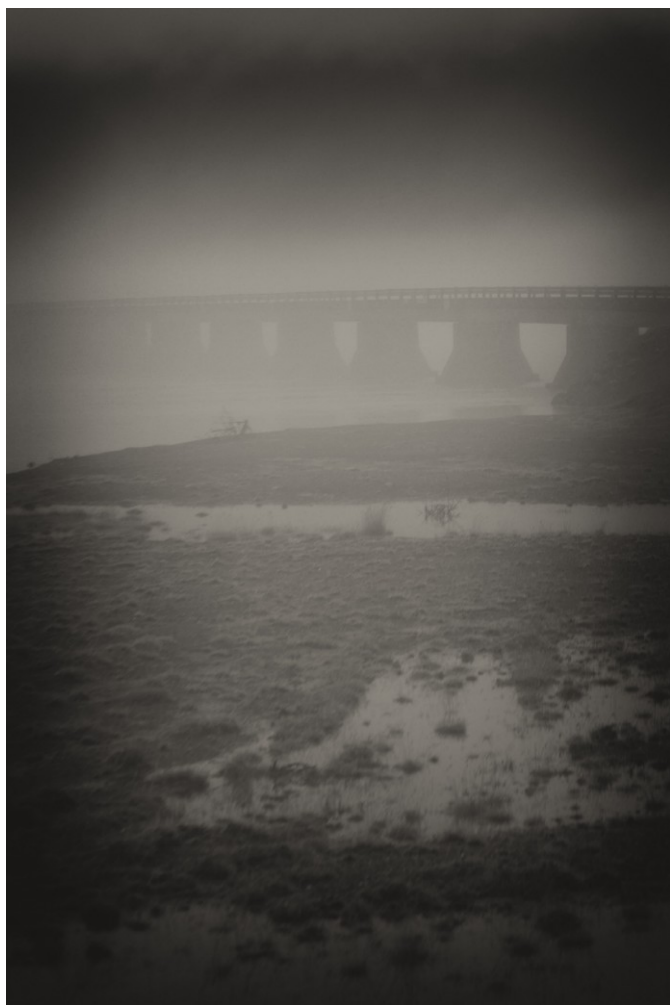
V ktorej odo mňa spíš.

75.

Ak by si žila v mojom srdci. Aspoň zopár kúskov času. Jedno ráno. (Stačil by aj kratší okamih.) Cítila by si, ako vnímam šťastie. Cítila by si, ako vnímam lásku. A cítila by si ako obe rastú z dospelého smútku. Spokojne. Vedľa seba.

A ak by práve pršalo a Ty ostala dlhšie, zrazu by si vnímala mňa. Takého, aký naozaj som, keď sa prestaneme skrývať za slovami. Cítila by si, za čo všetko Ťa ľúbim a ako sa mýliš, keď si pred zrkadlom niekedy myslíš, že si moje city nezaslúžiš.

76.

Poznám tie chvíle.

Keď si zrazu sama.

(Máš v nich zvláštne ustálený pohľad.)

(Mlčíš.)

(A Tvoje pery nedávajú ani inak najavo.)

Že Ťa držím za ruku.

Chcem sa Ťa vtedy spýtať, či vieš,

že niekedy pykáš za Tvoju krásu.

Ale v tom vidím,

že si to opäť Ty.

A ja Ťa môžem nanovo stretnúť.

V podobe

do ktorej som sa zamiloval.

Niekedy sa bojím, že Ťa nikdy nenájdem. Že celý život miluješ presne ten druh ticha, ktoré aj ja najviac milujem. Že miluješ presne tie myšlienky, ktoré aj ja najviac milujem. Že hoci sa k sebe blížime, sa o pár metrov minieme. A len niekto cudzí, kto nás v tú chvíľu uvidí, zacíti naraz, čo obaja cítime a o nás povie: že len my dvaja v sebe nosíme... tú istú lásku.

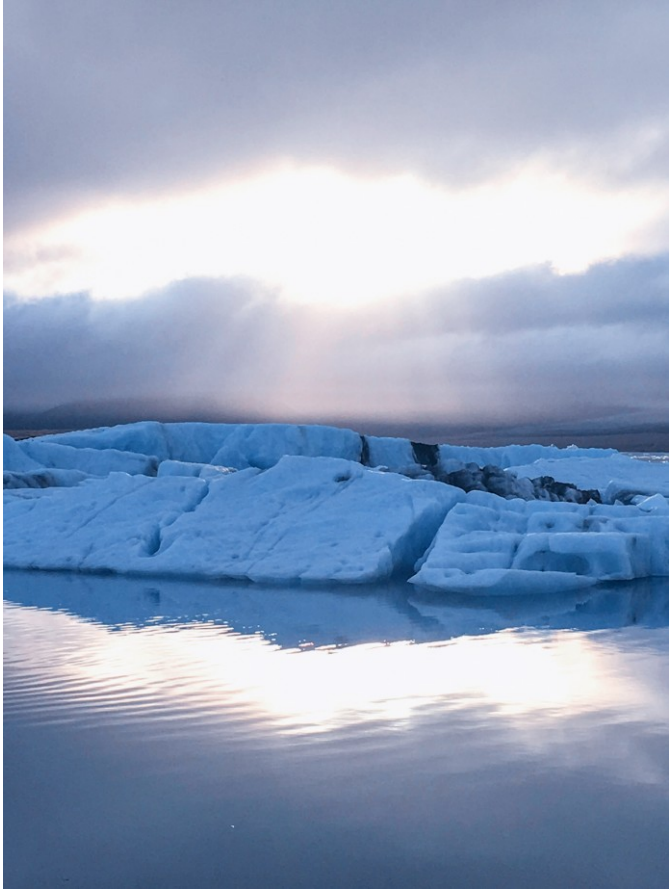
78.

Nedávno, keď som čítal, že motýľ nedovídí na svoje krídla, myslel som na Teba. Že ste si podobní. Že aj Ty nevidíš celú Tvoju krásu.

Neskôr som premýšľal, čím si Ťa vlastne zaslúžim. A prečo by si chcela byť práve mojou. Potom mi napadlo, že možno miluješ ako Ťa chránim v mojich snoch.

A že pre zmenu je to niečo, čo je mi príliš blízke, aby som to sám videl.

(Ale že Ty to celým srdcom vnímaš.)

79.

A Ty si mi povedala:

"Odkedy Ťa poznám...

mám pocit,

že ma ešte nik neľúbil.

(Že som bola celý život sama.)

Že až teraz v mojom srdci svitá.

A preto som Ti napísala,

že každá Tvoja básen

je pre mňa

ako jedno objatie."

80.

Dnes,

keď si mi opäť tak strašne chýbala.

(Moje srdce bolo kľudné.)

Povedalo mi:

"Dokým ju ľúbiš.

A dokým Ťa ľúbi.

Zbožňuj pokoj.

Na miestach.

Kde nemožno rozpoznať.

Ktorým smerom plynie čas."

81.

Ak by som si musel vybrať.

Medzi mojím úsmevom.

Tvojou zamyslenou tvárou.

Alebo našimi slzami.

(Vybral by som si slzy.)

Lebo jedine tie

v pozadí

čistia naše duše.

Aj keď som sám.

Aj keď na mňa myslíš.

Alebo sa so mnou usmievaš.

82.

Nabudúce.

Keď budeš ešte chvíľu sama.

A namieriš do vesmíru pohľad.

(A namieriš do vnútra Tvoje myšlienky.)

Predstav si.

Na koľkých miestach som Ťa čakal.

Na koľkých miestach som nechal horieť svetlo.

Aby si ich raz sledovala,

na tom jednom,

kde Ťi čoskoro priložím na oči ruky.

(A zašepkám, že Ťa ľúbim.)

83.

Naozajstná láska je,
keď to po prvom pohľade prúdi.

Naozajstná láska je,
keď to aj po poslednom dotyku prúdi.

A naozajstná láska je,
keď je každý pohľad ako prvý.

A každý dotyk ako posledný.

P.S.: Keď si bola pri mne (Pamätáš, skladali sme ticho vločiek do spoločnej samoty. Povedal som Ti, že tak ako domy na ulici, tak ako strany v knihe a tak ako naše objatia, majú predurčené poradie, že medzi stranami a medzi domami ich niekedy zopár - ale medzi našimi objatiami vždy veľmi veľa - chýba.) V kútiku úst Ti tancoval úsmev a ja som Ti povedal, že mu rozumiem, lebo počujem hudbu Tvojich myšlienok.

P.S.2: A Ty si sa ešte viacej usmiala a dodala, že miluješ moje slová.

P.S.3: Keď si odchádzala, myslel som na to, že si tým povedala, že ma miluješ. Že to zistíš neskôr. Keď si uvedomíš, koľko seba som do nich vložil.

85.

Jeden osud.

Dva životy.

A tri prania.

1. Aby si ma milovala.

2. Aby si ma milovala.

3. A keď sa obe splnia, vrátiť sa s Tebou,
po prvýkrát, ku nám domov.

86.

Dobrú noc.

(A ďakujem, že si.)

Len... vieš,

možno som v noci sám,

lebo v mojej mysli

si slnkom.

(A každým dňom s Tebou.)

Je čas dlhší.

Po ďalšie svitanie.

copyright © 2016

miloslav bartos

facebook

www.facebook.com/blogmiba

homepage

dychajma.com

email

newdawnfades@gmx.at

